

Det vägbyggnadsprogram som beslöts av 1954 års riksdag har hittills inte genomförts i avsedd takt. Betydande reservationer har samlats. De medel som uttagits av bilismen har icke i full utsträckning använts. Det förefaller emellertid sannolikt att upprustningen av vägnätet måste intensifieras även utöver de gränser som fastställts genom det ovan nämnda riksdagsbeslutet. Någon rätt att i dagens läge uttaga medel för finansieringen av denna upprustning finnes dock ej. Icke desto mindre förefaller det mig välbetänkt att de medel, som kan inflyta på grund av den föreslagna skatten, tillföres bilbeskattningsens specialbudget. En sådan åtgärd måste mot bakgrunden av det anförda synas avgjort mindre olämplig än den i propositionen föreslagna. För att över huvud taget få den föreslagna permanenta beskattningen att framstå såsom välmotiverad torde det vara nödvändigt att därtill knyta hållfasta garantier för att medlen verkligen kommer vägväsendet till godo inom rimlig tid.

Med stöd av det i motionen anförda hemställer jag,

att riksdagen, under förutsättning att det av Kungl. Maj:t i proposition nr 188 framlagda förslaget om en permanent beskattning av motorfordonsförvärv icke av riksdagen avslås, måtte besluta att intäkterna av sagda beskattning ograverade skall tillföras automobilskattemedlens specialbudget för att helt komma vägväsendet till godo.

Stockholm den 31 oktober 1956

E. Birke

Nr 623

Av herr **Geijer m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om investeringsavgift för år 1957, m. m.

(Lika lydande med motion nr 819 i Andra kammaren)

Stockholm den 6 november 1956

Arne Geijer

Harry Apelqvist

Valter Aman
